

Posudek na bakalářskou práci „Egyptské vlivy na archaické kúroi“, předloženou Ivanou Rubášovou, vyhotovený pro potřeby oponentního řízení k udělení titulu bakalář.

Autorka si výběrem tématu pro tuto práci zadala úkol nelehký. Téma totiž vpravdě nepatří mezi náměty neotřelé a jen stěží by bylo možné přinést nějaké nové objevné závěry. I pouhé zorientování se v literatuře a utřídění známých názorů je však počinem postačujícím pro plnohodnotnou bakalářskou práci. Autorka se ale, a budiž jí to přičteno ke cti, snažila ke všem stávajícím teoriím a hypotézám zaujmout vlastní stanovisko, uvedené bez výjimky souslovím „osobně se domnívám“, opakujícím se ovšem až příliš často.

Po formální stránce je práce velmi nevyvážená. Některá pozitiva, jakými jsou pečlivě sestavený seznam vyobrazení v příloze s uvedením zdroje, pěkně provedená příloha sama, včetně kvalitních obrázků, přehledné členění kapitol a strukturovanost celého textu, jsou kompenzována negativy, kterých je pohříchu více. Všimněme se například, že podrobnému obsahu chybí uvedení stran v textu, čímž se stává nepoužitelným. V úvodu, ale i jinde v textu je zmiňováno mnoho prací, které postrádají přesné citace s relevantními bibliografickými údaji. Zbytečně vyčleňuje v kapitolách geograficky uspořádaných jakousi podkapitolu sochařství, třebaže ničím jiným se vlastně nezabývá. Prvních několik a posledních dvaadvacet stran textu nemá stránkování. Opravdu zbytečné je rozdělení seznamu literatury podle knihoven, ve kterých se ta která kniha vyskytuje. Naopak to může komplikovat provázanost se systémem poznámek pod čarou. Stejně tak si autorka mohla odpustit sentenci o překážkách, které jí způsobovaly rozdílné informace jednotlivých badatelů či o tom, že hlavním zdrojem pro ni byly monografie a články (jedna z prvních nečíslovaných stran), neboť to je každému jasné. O nutnosti procházet všechna publikovaná čísla nějakého časopisu, deklarované autorkou tamtéž, není třeba se vyjadřovat.

V textu se objevuje množství hrubých pravopisných chyb a překlepů, které nepokládám za nutné zde vyčíslovat. Autorka je místy nejistá ve stylizaci, v krajních případech dochází ke kotrmelcům typu „poezie je zdrojem bouřlivého vývoje“ (str. 8) nebo „Hérodotos vycházel ze svých názorů především ze spisů ..“ (str. nečíslovaná v úvodu). Jistě by bylo vhodnější mluvit o žoldnérích než o žoldnérech (str. 12). Autorka by též měla být opatrnější v prepisech řeckých či latinských vlastních jmen a využívat ustálené české formy a nikoli anglické transkripce: Hekatea či Hekataia (str. nečíslovaná), Citium či Kition (str. 5) a další, nemluvě o použití zkratky BC místo přece jen vhodnější fráze „před Kristem“ (str. 9, 21). Angličtina by se neměla objevovat ani v citátech, na výrok by možná stačilo odkázat, rozhodně je však nevhodné anglicky citovat původně řecký text, jak se to stalo v samém úvodu práce a trestuhodně také u citátu Hérodota (str. 14).

Za vhodné bych považoval také sjednocení používání řeckého kúros (-oi). Pokud už autorka užívá počestěný tvar, nechť se jej drží stále (jakkoli sám preferuji řeckou podobu slova). Podobně by jednotný postup slušel zmínkám o badatelích, aby tu nebyla „obyčejná“ Ridgwayová vedle *pana* Barnse (str. 15) *pana profesora* Hoška (str. 12). Za nepříliš šťastné považuji zaměňování významů jako například „nahé sochy mladíků“ (čti sochy nahých mladíků; úvod str. neočíslována).

Uvedené množství chyb může být do značné míry přičteno na vrub rozsahu – práce má více než sto stran textu, takže přesahuje požadovaný počet více než dvojnásobně. Zde platí otřepané „méně znamená více“.

Obsahová stránka je o poznání lepší. Především je třeba pochválit detailní rozbor jednotlivých soch a nastínění vývoje typu sochy nahého mladíka v archaickém období. Stejně je třeba ocenit i pěkně připravenou obrazovou přílohu. Při takovém objemu zkoumaného materiálu možná stálo za úvahu sepsání katalogu na místo kontinuálního textu, v němž se

čtenář chtě nechtě ztrácí Jako spíše kladné hodnotím snahu autorky o vyjádření vlastního mínění (viz výše) u řady dílčích i obecných otázek. Mezi nedostatky patří nadbytečný rozbor vztahů Kréty a Mykén a další obdobné, časově do tématu práce nespádající „vztahy“. Autorka se dopouští také věcných chyb (Samos není ostrovem v Kykladském souostroví; kap. 5, str. 68). Po přečtení celé práce se nemohu zbavit dojmu, že autorka se přesně nerozhodla, jakému výkladu funkce kúroi má přisoudit své dobrozdání, zda linii božské, apollinské či atletické, spjaté s ideálním zobrazením lidské figury. Podle definice kúroi uvedené v závěru práce by tímto termínem některé sochy, například Rampinův jezdec, nazývány být neměly (str. 39).

Mnohé z uvedených výtek bychom nemohli prominout v případě práce magisterské, u práce bakalářské jsou však omluvitelné. Domnívám se, že předložený text je po obsahové stránce standardní, po stránce rozsahu dokonce vysoce nadstandardní bakalářskou prací a je v každém případě vhodným podkladem pro obhajobu.

Praha 5.9.2006

Ladislav Stančo, Ph.D.